

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranțate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukes, Hansrich
Schick, Rudolf Moser, A. Oppel-
Nachtfolger; Anton Oppel, J.
Dommer. În Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmon pe o coloană 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoiaie.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

NUMERŪ DE DUMINECĂ 12)

„Gazeta” ieșe în ziua care îi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
la administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu 1.
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 16 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 63.—Anul LVIII.

Brașov, Duminecă, 19 (31) Martie

1895.

Ce se petrece în dietă?

Brașov, 18 Martie v. 1895.

O mare neliniște a cuprins pe acele pătură ale societății maghiare, cari astăzi se uită încă numai de departe la sacul cu grăunțele, lângă care se îmbuibă cei dela ocărmuire și cu partida lor.

Sunt neliniștiți și grofii și baronii ungurești, și episcopii catolici cu cea lor clericală, pentru că vedd, că după cum s'au întors lucrurile, sunt în pericol, de a și pierde cu încetul puterea și influința, ce o aveau în țară până acum.

Li-e frică și celor din opoziția, șapariști, apponyști, kossuthiști, ca nu cumva ministerul Bánffy, ori cât de amărit și fără vedă ar fi el, se nu reușescă cumva de a se întări în poziția lui, folosindu-se de puterea, pe care a-o desfășura vestitul baron Bánffy, a dovedit, că este în stare.

Toți din toate părțile se ridică dără în potriua guvernului Bánffy, sperând, că dără-dără voru isbuti, să-l trântescă cu partida lui cu tot și să mai ajungă și ei lângă oia cu carne.

Vlădicii, grofii și baronii unguri au dat mai întâi o lovitură guvernului în Camera magnaților, prin aceea, că au respins proiectul de lege pentru recepțiunea religiunii jidovesci și nu s'au învoit la propunerea lui, de-a da libertate și acela, cari nu voru să aibă nici o confesiune.

Guvernul însă s'a legat înaintea dietei, că va stăru cu orice preț să ducă la sfârșit proiectele și propunerea amintită, și prin urmare e pusă acum în cornu de capră cu totă politica lui bisericească.

N'a scăpat bine guvernul de magnați și l'a înhățat opoziția din camera deputaților pentru abuzurile și nelegiuirile săvârșite de organele lui la alegerea din Neutra. Grele învinuiri au fost îndreptate în contra lui Bánffy și Perczel, cari nu numai au suferit acele abuzuri

și volnicii, dăr le-au spriginit chiar, numai ca să sfărime „partida populară” din Neutra. Pentru acesta și-au auzit însă ei destule dela opoziția, care a cerut, ca însa și dieta să alegă o comisiă spre a cerceta faptul. N'a putut însă reuși opoziția, cu toate că însuși alesul dela Neutra, secretarul de stat Latkoczy, numai de rușine pentru fără-de-le-gile întemplete, și-a depus mandatul, și cu toate că partea cea mai mare a foilor ungurești a constatat, că în urma alegerii dela Neutra se pôte dice, că pentru cetățenii statului ungar nu mai există constituția și libertate.

Tot ce a promis guvernul a fost, că pe Tarnoczy, conducătorul alegerii, îl va da în cercetare disciplinară pe mâna deregătoriilor din comitatul, cari toate au jucat pe-o cordă cu el.

După afacerea dela Neutra au venit la rând în dietă dușmănoșele petiții ale comitatelor, vre-o 64 la număr, în contra așa dișelor „agitații ale naționalităților”. Și pe acestea le-a folosit opoziția, ca să lovescă în guvern, că nu-i desultul de înfricoșat și neîndurat cu „agitatorii”, că nu scie să înfrânze mișcarea naționalităților și nu scie să facă politica națională ungurească destul de energică.

S'a vădit cu această ocaziune, cât de înrătățit, sălbăteț și impietrit sunt în inima lor șovinistii unguri. Același Pázmándy, care c'o dă mai înainte și-a ridicat cuvântul, în afacerea alegerii dela Neutra, pentru respectarea libertății cetățenesci, când era vorba de partide maghiare și de candidați maghiari, — acum, când a fost vorba de naționalități și de dreptul lor, a cerut, c'o nerușinare și cutezanță uimitoare, pe față, sugrumarea libertății cetățenilor nemaghiari. Și ne putem face o idee, cât de mult s'a sălbătețit simțul acestui om, când îl vedem plângându-se, că întemnițării noștri din închisorile statului ar fi tractați prea uman.

Făcut'au propuneri și Pazmándy și alții, care de care mai îndrăcite, pentru a-se lua măsură totu mai aspre și mai tiranice în contra mișcărilor naționaliste din sinul popo-relor nemaghiare și indeosebi pentru a sugruma cu totul învățământul lor național. Cerut'au, ca guvernul să întreprindă o acțiune grozavă contra noastră, ca să ne ștergă de pe fața pământului, așa încât, chiar și Bánffy cel cumplit s'a spăriat și li-a spus celorl setoși de sânge, că totuși nu-i dă mâna, pe lângă cea mai mare bună-voință, ca să dea cu tunul în cetățenii de limbă nemaghiară.

Dăr — dișe Bánffy, șiret cum e — recunoscem, că guvernul trebuie să fiă cu mare băgare de seamă asupra „agitațiilor”; recunoscem, că petițiile, ce s'au trimis dietei, sunt a-se lua în seamă. Dați-le dăr guvernului să judece și să chibzuască el asupra lor, și decă va fi de lipsă, să propună dietei de a lua nouă măsuri legislative în înțelesul lor.

Așa dără, prin încungiur, ei ajung totu acolo, de unde au pornit, și scopul rămâne: sugrumarea vieții noastre naționale!

Dăr Dumnezeuul popo-relor e mare și ochiul lui vegheză și asupra nedreptăților.

Din camera magnaților.

Etă textul vorbirei prin care I. P. S. Sa Metropolitul Mironu Romanul a cerut, într'una din ședințele din urmă a Camerei magnaților să se modifice în § 6 din proiectul pentru liberul exercițiu religios, textul referitor la ordinea serială a bisericilor:

Esclența Vostră. Domnule president!
Ilustri magnați!

Când s'a discutat mai întâi acest proiect de lege aici în casa magnaților, mi-am fost luat voce a recomanda la acest §. o mică modificare stilară, pe care ilustrii magnați au bine-voit a-o primi cu consământul d-lui ministru-

președinte și al d-lui ministru de culte și instrucțiune publică de atunci.

Am propus adevă, ca în ordinea serială a bisericilor și confesiunilor numite în acest §, să se pună cele două biserici greco-orientale indigene, cea sârbă și cea română, imediat după biserica romano-și greco-catolică, conformu usului de mai înainte.

Provocându-mă la us, am sciut bine și atunci, că în bugetul statului, dăr numai și numai în acela, diferitele biserici și confesiuni sunt numite în altă ordine serială; eu însă am făcut și fac deosebire între legile, cari după natura lor nu sunt organice, ci mai mult administrative, și între cele organice, seu regulative; și fiindcă legea budgetară după natura ei, nu este organizatoare, eu acolo nu punu vre-unu pondu mare pe ordinea serială; de aceea la pertractarea de altăier a bugetului nu am grăit în contra acelei ordine serială, cu toate că, după vederile mele, aceea nu e chiar corectă.

Din contră, proiectul de lege, care veni acum din ncu în discuțiune, după mine este de natură organizatoare, și ca atare e de o importanță mai mare și de o însemnătate mai distinsă, deore-ce acesta, așa, cum e acum, pôte eventual să aibă în diferitele relații ale vieții publice și urmări ofensive, declinatore dela usul, ce s'a urmat în trecut.

Eu dără, fără ca să vrău a provoca între diferitele biserici discutiuni de gra-dațiune în rang, seu chiar o rivalitate posibilă, mă punu numai pe usul legal și natural de până acum, care așa incidental nu se pôte altera, și 'mi iau voie a ruga pe ilustra casă a magnaților, să bine-voască și primi acum modificarea mea pur stilară, care așa sună:

Tecstul actual al §. 6, respective ordinea părților lui, să se modifice astfel:

„Biserica catolică de ritul latin, grecu și armenu, cea greco-orientală sârbă și cea greco-orientală română, cea evangelică-reformată, cea evangelică-de confesiunea augustină, precum și cea unitară” etc. după tecstul.

Vă rog să o primiți

Camera a respins această propunere.

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

Intinganu mergemū departe.

Snová.

E vorba, că vremutul și noptea, frigul și ploia, în bună înțelegere, m'au strimtorat în Ciuteni. Chipu se dau înainte nu era și nici puțină. Călușii-mi, secați de totă puterea, imi multămiră de ori-ce slujbă, eră cu orbecatul și împinsul dela leucă eram acum până în gât.

În urma acesta ușor e de nteles, că lipsă de multă ademenire se poposesc nu aveam, când am dat cu ochi de crășma dela capetul satului. Dăr nici nu și-a bătut capul cu mine nimeni până p'acolo, — de nu cumva oșaiul, ce vërșă rađe lăncede spre ulița de pe ferestua crășmii.

Am primit și această rămăstire — pe jumătate. Prietinia lui, în

hăul ce mă aflam, imi era scumpă foarte: era pentru mine, ce corăbierii numesc în vreme de furtună, — liman. Am tras dără în ocolul crășmii, și bine ce mi-am adăpostit bieții telegari, am intrat în crășmă, să-mi desmorțesc osciorele degerate.

Fum, putore, necurățenia, acum-dată nu m'au supărat câtuși de puțin. Tot era nemăsurat mai bine, decât afară.

Crășma era întesată de lume: sătenii, drumari, dilerii. Unii beau vin, cei mai mulți însă — bun creștin, — țineau legea bătrână, mânau la palincă. Fumau al dracului cu toții și vorbeau tot-déuna douăzeci de-odată.

M'am scutit într'unu unghet la un cornu al masei lungi, alcătuit din scânduri gróse de stejar, ca să fiu scăpat în calde de ghionțuri. Alături de mine la stânga ședeau doi dilerii dela fabrica din apropiere, — puteau fi cam între 50 de ani.

Înainte lor, drept lampă, lumina o jumătate litră de palincă. Vorbiau înfocat, acuși eră șoptind unul altuia în ureche. Cu orile se îmbrățișeau și sărutau, — semn, că amândoi erau plouați ec'asa din fundament.

Vreme aveam de ajuns, am început să ascult la vorbele lor. Etă câte-va din câte am putut să apuc:

...„Audi tu, Mitrule, — dișe cel de lângă mine — mie de-acuma pôte să-mi cânte lumea întregă, că Toma Ioanii și-a cumpărat moșia din sărăcia cea de opt-deci cruceri, ce-i căpătăm plată pentru lucrul nostru de-o dă. O cēpă degerată nu dau pe flēcurile aste”.

— „Și de unde s'a pomenit, că cine-va să se fi ales cu comorile lui Darie împăratul din 80 cruceri?” dișe celalalt.

— „Așa-i, unde s'a pomenit?” întări vecinul meu și trase o dușcă strașnică din iagă, câtu dând beu-

tura pe lângă gurgoiul ei, fi curse de ambe părțile gurii cătră bărbie în jos.

...„Opt-deci cruceri! — luă cuvântul vecinul meu; — „de-o cină nu se ajungu, de-i sta să te sature bine. D'apoi să ții tu casă și prunci?”

— „Casă și prunci!” oftă celalalt cu o față câtu se pôte mai próstă. Luă apoi iaga și beură bine amândoi. Eră acuma urmă o ridicată de îmbrățișări, șoptiri și clătănări cu căpățina la drepta și la stânga.

Trecu multă vreme, și n'am înțelesu nimic. Vorbele încolo curgeau potop, dăr aceste sēmēnau mai mult a grohăitură nădușită și n'aveau nici unu rost. Nu credu să fi înțelesu nici ei, ce-și spuneau.

Abia târziu mai apuca ceva. Acum însă s'a stricat trebuă; ómenii mei și-au eșit din sărite și au ajunsu la împărțirea colacilor.

... „Zdălire”, dișe vecinul

Candidarea de deputat a lui Kossuth.

Săptămâna trecută își ținu Franciscu Kossuth în Balaton-Füred, unde el este candidat din partea partidei lui Justh ca deputat, *vorbirea sa programă*. În vorbirea acesta Kossuth accentuă, că el urmărește *principiile tătâne-s'o*, luându afară singur numai incompatibilitatea. El îi voește, ca să se ajungă cu mijloace pacifice și pe cale constituțională la *deplina independență de stat a Ungariei*, la o *armată independentă* și ca în chestiunile financiare și în ale politice externe ungare asemenea să se procedă în mod independent. Cu Austria voește să trăască în raport bun, ceea ce mai bine se poate ajunge, decât ambele state vor fi independente pe baza *uniunii personale*. Pretinde un teritoriu vamal independent și o bancă națională independentă. Cere mai departe *reforma electorală*, reformarea parlamentului și a camerei magnaților. Privitor la *naționalități*, vorbitorul dorește, ca toți să fie egali îndreptățiți, der că și toți să-și iubescă patria în mod egal (!), er privitor la instrucția poporului, dorește să se înmulțescă cât se poate de mult școlile populare și ca instrucția să fie condusă în acea direcțiune, ca în școle să se crească cât se poate de mulți indiviți *fideli ideii de stat maghiare*.

Impăratul Wilhelm la Bismark.

În 26 l. c. împăratul Germaniei, Wilhelm, a sosit la Friedrichsruh ca să feliciteze pe principele Bismark de ziua născerei a 80-a. Impăratul a voit să dea o deosebită strălucire sărbătorii marelui cancelar. Îndată ce a sosit, împăratul s'a urcat pe cal și a luat comanda trupelor, cari s'au format în careu, în frunte cu un escadron din regimentul de cuirasier, cu corpul de trimbițași și cu stindardele, al cărui șef este principele Bismark. În capul oștii împăratul a așteptat sosirea principelui Bismark, care a venit în trăsură cu principele moștenitor german. Trupele au prezentat armele și împăratul i-a făcut onorurile.

La paradă împăratul se adresa cu următoarea vorbire către principele Bismark:

Alteță!

Întregă patria noastră se pregătește pentru serbarea zilei născerei Voștre. Ziua de astăzi e a *armatei*, ea este mai întâi chemată a serbatori pe camaradul ei, pe un vechiu oficer, cărui în activitatea sa i-a fost dat a-i face cu puțință, să se vârsescă uriașele fapte, cari își află răsplata în încoronarea patriei renăscute. Oștea războinicilor, ce e adunată aici, este simbolul întregii armate, și înainte de toate al

acelui regiment, care are onora să numească pe Alteța Voastră șef al său; al celui stégii, care este martorul gloriei brandenburgice și prusiane din timpul marilor principii, sfințit prin sângele vărsat la Mars la Tour. Îndrăgindu aceste cete de oșteni, se credeți Alteță, că stă întreaga oștire, gata la luptă, a popoarelor germanice, și că ea totă serbăză ziua acesta. În fața acestor oșteni viu se predau Alteței Voștre darul meu, n'am putut afla un dar mai potrivit, decât *sabia*, această armă mândră a Germanilor, simbolul celui instrument, pe care Alteța Voastră a-ți ajutat fericitul meu bunic să-l făurască, să-l ascuță și să-l și întrebuițeze; simbolul celui timp gigantic, când s'a făcut zidirea, al cărui ciment a fost sânge și fier; acel mijloc, care totu-deuna și-a împlinit scopul, și care în *mănu regilor și principilor germani, decât va fi de lipsă, va păstra patriei legătura și înăuntru, cum a dus odinioară în afară la unitatea ei*.

Priviți, Alteță, la semnul gravat aici (în sabie) al pajurei Alsaciei-Lotaringiei și la propria Voastră emblemă și veți simți întreaga istorie, care și-a aflat încheierea ei înainte cu 25 de ani; noi însă, camerați, strigăm: Alteța Sa prințul Bismark, duce de Lauenburg, urra!

Principele Bismark, după ce primi din mâna împăratului darul, care consta dintr'un paloș de aur. a răspuns:

Majestate!

Binevoiti a-mi permite, ca să depun la picioarele Voștre mulțămirea mea cea mai plecată și mai supusă. Poziția mea militară față cu Majestatea Voastră nu-mi permite a exprima mai departe Majestății Voștre sentimentele mele. Mulțămesc Majestate!

După paradă a fost prânz mare, dat de principele Bismark în castelul său, în onoarea împăratului. Cu această ocazie Wilhelm i-a dăruit principelui un sigiliu, de care se servia împăratul Wilhelm I, apoi a ridicat un toast în sănătatea lui Bismark, care toast fu salutat de artileria cu 21 salve de tunuri. Bismark a răspuns dicându, că el în totă viața și activitatea sa, s'a simțit ca oficer prusian, și accentuându, că numai în alipirea și credința către dinastia zace mântuirea Germaniei.

Principele moștenitor a predat prințului Bismark din partea mamei sale a împărătesei un buchet de trandafir și o scrisore de felicitare.

Adunarea generală

a despărțământului I al reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din districtul Brașovului.

După cum am anunțat Dumineca trecută, această adunare s'a ținut în 9 (21) Martie c. în Cernatul Săcelelor. La 10³/₄ ore președintele despărțământului, d-l G. Ludu, în

fața unei număr frumose de membri și alți bine-voitori amici ai școlii, deschide adunarea printr'un cuvânt adresat școlii, pe care-l încheie cu cuvintele: „Să trăescă generalii învățămentului, ca să-și conducă cu demnitate mica lor trupă din biruință în biruință!”

Ca primul punct din programul acestei adunări urmă la ordinea zilei: „Desvoltarea părților secundare ale propoziției, servind de basă descrierea unui obiect”, lecțiune practică de d-l Anăstase Bărsan, învăț. în Turcheș. D-l prelegător își ia ca basă la dezvoltarea părților secundare ale propoziției, descrierea cânelui. După terminarea lecțiunii se face o critică serioasă și obiectivă din partea membrilor: Darius, Groza, Vătășan, Butnar, Munteanu ș. a. Resultatul este, că se primesc propunerea d-lui Darius, după care lecțiunea se declară, ca deplină succedă și se exprimă prelegătorului mulțămirea protocolară.

Ca al doilea punct al programei era tema: „Uniformitatea în terminologia limbii materne”. Comisiunea raportază prin I. Darius, că tema acesta încă nu s'a putut termina din cauza momentuosității ei, așa ca să se potă desbata cu ocazia acesta; se amână deci pe adunarea proxima a despărțământului.

Urmă punctul al treilea: „Cari ar fi manualele cele mai corespunzătoare din învățământul religiunii, ca să se potă folosi în școlile noastre populare?” Această temă a fost luată de d-nii I. Arcă și Stef. Dragomir. Lucrările domniilor s'au predat unei comisiuni alese din sinul adunării, cu însărcinarea, de a-le studia și a raporta despre ele în adunarea generală viitoare a despărțământului.

La punctul al patrulea: „Care ar fi manualele cele mai practicabile din învățământul limbii materne, spre a se potă folosi cu succes în școlile noastre populare?” au prezentat trei lucrări: 1) a învățătorilor din Țințari: d-nii P. Danciu și Gr. Pălineni, 2) a d-lui Șt. Popovici, învățător în Brașov și 3) a d-lui V. Munteanu, învățător în Satulungu. Dintre aceste trei lucrări, din cauza scurții timpului, s'a cetit numai cea dintâi prin d-l P. Danciu, o lucrare făcută cu multă conștiințioasă și diligență, care a fost admirată și aplaudată de adunarea întregă. Atâtă lucrarea aceasta, cât și cele două necetite, s'au predat unei comisiuni, ca să raporteze despre ele în adunarea generală proxima a despărțământului.

Cu acestea ședința se încheie și membrii cu toții iau parte la prânzul comun, dat în hotelul „Sora” din Satulungu. Aci s'au ținut și număröse toaste și s'au cântat mai multe cântări. Au toastat d-nii: G. Ludu, A. Verzea, d-sora M. Bogdan, I. Darius, D. Ripeni din Predeal, D. Iarca, I. Vătășan, ș. a.

La orele 3³/₄ ședința se redeschide și se pune la ordinea de zi spre desbata punctul 5: „Limba maghiară în școlile noastre:

materialul, împărțirea și modul de propunere”. Asupra acestei teme au intrat patru lucrări din partea d-lor: Groza, Lepedem, Stoicoviciu și Luca. Dintre acestea se cetește meritosa lucrare a d-lui Groza, care e ascultată cu viu interes și aplaudată de adunare. Tote patru lucrările se predau unei comisiuni cu aceeași însărcinare, ca și cele de mai înainte.

Urmă punctul 6: „Descrierea școlii”, prelegere practică de d-l Șurariu din Preșmeru, la a căreia critică luată parte mai mulți membri. În urmă membrul I. Darius, după ce face o mică paralelă între realism și idealism, lucruri ce trebuiesc luate în considerare la tratarea științelor reale în școlă, propune a-se transpune această prelegere, împreună cu alte două, neprese din cauza scurții timpului, comitetului central al reuniunii, spre a raporta despre ele în sesiunea generală a reuniunii.

După acestea se vizitează din partea membrilor rechisitele și operatele școlare dela școlă amintită. Acestea, deși puține la număr, se constată din partea adunării, că sunt deplin corespunzătoare și bine ținute.

Mai urmă unele propuneri de sine stătătoare, după cari încheindu-se adunarea, vorbește părintele G. Urdea spunându, că se simte fericit, că ni-a putut primi în acest nou local de școlă, ridicat cu multe jertfe în fața greutăților actuale, prin cari trecem. Președintele, d-l G. Ludu, îi răspunde, că ședinte date sigure și cu densusul toți membri acestei reuniuni, că meritul cel mai mare pentru ridicarea acestui frumos și măreț local de școlă, îl are părintele G. Urdea, împreună cu alți câți-va fruntași români din comună.

În fine se decide, ca adunarea generală viitoare a despărțământului să se țină pe la începutul lui Mai în Brașov. Nu potă lăsa neamintit, că în America și poezii bine-venite ai oștri, se numără și d-l inginer din România T. Petrescu, precum și d-nii învățători D. Ripeni (Predeal) și Chitănescu (Azuga), cari cu viu interes au luat parte la toate desbaterile noastre.

În generală cu deosebită plăcere constat, că învățătorii noștri din an în an dau noue dovezi de înaintare, noue dovezi, că sunt pătrunși totu mai mult de înalta misiune, ce o au în societate, și că astfel lucrăz cu zel neobosit și cu abnegațiune la ridicarea și prosperarea școlii române. I.

Statua lui Tudor Vladimirescu.

Cetimi în „Gazeta Țeranilor” din România următorul apel către săteni pentru ridicarea unei statue lui Tudor Vladimirescu, eroul, care a luptat la 1821 cu atâta vitejă pentru desrobirea țeranilor din România.

Frați Săteni!

Sunteți în mijlocul unui nou an de

meu dându cu pumnul în mână. „Ce găzdă-liră-ți trebe la 80 cruceri... Sare, oțet, palincă, dohan... ce ți-a mai rămas? Și eu sciu găzdăli, — mai bine decât totu nămul lui. Nu-mi spune, că și ai lui 80 cruceri au fost mai buni decât ai mei: o gazdă ni i-a dat. Cum deră au sportit ai lui mai două mii de florini, eră ai mei mi-au adus numai sărăci?... Der asta-i atâta: troncă-troncă-troncă, în loc să pui degetul pe bubă și să dăci: aici nu-i lucru curat. Bani, ce i-a băgat în avere aceea, nu-s dela el, — aceia-s bani furați...”

.....„Nică nu mi-lă pomeni de scump, că-l cunosc. Cunosc, da, și sciu, că încunjură satul printr'un ban, der aceștia mi-s bani; asta-i comoră...”

La toate aceste, — îndrugate, cum un om beat le-a putut îndruga — celalalt, decât n'a voit să dea cum-va față cu necuratul, n'a avut să facă alta, decât să plece

capul. Și acesta ar fi făcut o a bună-sămă, decât nu i-l'ar fi plecat palinca de mult. Astfel însă i-s'a părut de ajuns, să-l lăluțeze de două-trei ori, cum îl ținea proptit pe pumn, de pe un pumn pe altul, în semn, că e convins.

Pacea a fost gata.

Vecinul luă iaga, și după ce își udă bine rădăcina mâselelor, a petrecut o la soțul său, care la rându lui i-a numărat toate răvașele fundului.

N'a trecut apoi mult, și cu ajutorul luiDumnezeu amândoi ajunseră sănătoși — sub mesă.

Cât vor fi hodinită acolo nu sciu; acolo i-am lăsat.

Dimineța am plecat mai departe, cugătându în mine, ce dreptă e totuși vorba bătrânilor noștri, că intingan mergem?!

Intingan. Dela picur la pocal, dela pocal la porț, dela porț la fele, la jumătate, la litră, în urmă — sub mesă. Și de-acolo?..

Pentru-ce nu a-și spune o orzenu?... De acolo — în casa nebunilor. Der vorbele lor mi-au bătut mare cui în cap; câți fauri în deșe sate și nu ar fi făcut mai mare, cu toate ciocanele și barosele lor.

Doriam să vedu pe Toma Ioanii. Să-l vedu și să-l ispitescu: cum se face din opt-deci de cruceri — miia. Veți înțelege deră, că căutam privilegiul, să-mi molcomescu dorul. Și el nu mi-a lipsit mult.

Intr'o Duminecă aveam solia dela Ciunteni în sus. M'am folosit de această solia și până să mance cai, mi-am vedut de trebă. La întrebările mele îndată imi arătară casa. O casă, ca multe altele, ce au avut stăpâni ca ea, der încă destul de trainică, ca să mai dănuescă până la o vreme.

Era casa cumpărată cu moșia. Inapoi ea o grădină mare, parte prunetă, parte arător. Negrija își

lăsase afund săpate urmele sale pe toate.

Am intrat. Un om de fătură mijlocie, cam între 50—55 de ani, cu capul bine făcut, cu pletele bătându puțin în sur, m'a întâmpinat.

.... „Caută pe Toma Ioanii”, dăsei, „bine am găsit?”

— „Sunt eu”, răspunde omul, „poftescă mai înăuntru!”

Vreme de prisos nu aveam, I-am desfăcut îndemnul, ce m'a adus, și l'am rugat, să-mi talmăcescă: cum a putut aduna botă atâta fer de bani din pușinelul lui de 80 cruceri la d?

— „Ți-oiu spune, domnule”, imi dăse, „der nu spre a mea, ci spre a a lui Dumnezeu mai mare laudă. Omul sēmă, der Dumnezeu dă ploia și căldura”.

Făcui semn, că simțescu în toate cu densusul. Toma Ioanii imi aduse un scaun, își aduse și lu

lipsuri și de suferințe astăzi. Intemplantă a făcutu însuși, ca tocmai acum, să ne adresăm voue pentru a săvârși o nemuritoare faptă, dăr în vremi de grea cumpenă poporul român a îndeplinită de obicei opere mari, naționale.

Țărâniea română a preșerată amarul drumu alți vieții sale cu mucenici și cu viteji vestiți în lume. Dăr, densa nu și-a îndeplinită o sfântă datorie către denușii. Nicu nu li-a sărbătorit numele și faptele, nicu n'a însemnatu locul și amintirea lor cu semne neșterse de iubire și recunoștință.

Tote nemurile, cari sunt mândre de trecutul lor, și nădăjduesc într'unu mare viitoru, se inchină inaintea omenilor mari, ce li-au avut; le ridică statui și colone, povestindu-le faptele și serbându-le renumele, pentru a fi pildă vecnică și învățătură neuitată lor și urmașilor lor.

Poporul român este cel mai bogat în martiri și patrioți. Țărâniea noastră a dat la începutul acestui vécu unu mare Român, unu vitézú asemănatu cu cei din vechime, care a scosu națiunea din toropela. Țărânul Tudorinu din Vladimiri, a fost unu fétu frumosu din poștii, care a atacat balaurei din Orientu, ce se încolăciseră de gâtul nemului românesc, și Tudorinu, ca altu sfântu George, a isbitu de morțe hydra trădarei, și a făcutu să resară din sângele său o censiință națională și deșteptarea din 1848. Scrișu este numele lui Tudoru în toate inimele țărânilor, căci a fost unu mare țărân și unu mare patriotu.

Dăr când poporul român serbeză ziua acestui martir? Unde este locul sfântu, în care zacu mōștele sale? Are el unu mormentu în țera sa? Are o cruce măcaru să i însemneze numele său? Vai! încă nu, și suta de ani se aproprie de când a fostu ucis pentru țera sa.

Țărâni, ca creștinu, serbeză pe toți sfintii calendarului, cinstesc ziua lor, plătesc liturgi și slujbe, dăr pentru cel mai mare martir și sfântu alu nemului lor, sânge din sângele lor, altaru nu ridică, slujbe nu dau, ziua nu i-o ținu, de densulu nu și amintesc, unu mormentu nu-i facu, ca măcaru copii și femeile lor să i aducă unu buchetu de flori, să i aprindă o luminare spre vecnică amintire.

Dreptu aceea ni-amu dīșu noi, o semă de omeni: Să ridicăm această necinste din nemul nostru. Avem o datoriă tainică către acela, care înfățișază inima, curagiulu, hotărârea și sfânta causă a deșteptării Românilor, și în parte desrobirea țărânilor. Acestu mare țărân, sfântu ca Horia, Cloșca și Crișanu, sfintu ca Garibaldi, și ca toți mântuitorii popoșloru, îi trebuie ridicat unu monumentu, care se vecnicescă numele său în toate vécurile. Lui Tudoru Vitézulu să ridicăm o statu mare, înaltă și puternică, ca și nemul din care a eșitu.

Dela țărânul cel mai de frunte

până la celu ce nu are unde să și plece capulu, ceremu câte unu obolu. Dorim, ca statua lui Tudoru să fiă ridicată cu contribuția întregulu nemu țărânescu. Preoți, învățători, proprietari mici și mari, muncitori, femei și copii, dați banulu vōstru pentru monumentulu lui Tudoru martirulu, arătându lumeni întregi, că împrejurulu acestui nume țărânescu este una nedespărțită, unită și solidară. Subscrieți-vă în liste, care cu-ce puteți, pe întrecere, cu căldură și aventulu, cu care Tudoru a luptat și a suferit morțea pentru nemulu său, profitându de ori-ce privilegiu cinstitu, să se adune paraua veduvei și a sēracului pentru a face marea iconă a lui Tudoru.

Tudoru este alu tuturor Românilor, dăr a eșitu din coliba țărânescă, a murit pentru țărâni, și numele său amintesc nemulu din care a eșitu. Să-i facem dăr cea mai frumoasă colonă din lume. Ridicați lui Tudoru unu monumentu, care să spună tuturor dușmanilor nemulu nostru, că cei ce susțin poporul, în vécu fi-vor vii și neuitați de popor!

„Musa Română“.

În Blășiu apare o fōiă musicală cu titlulu „Musa Română“, alu cărei Redactor și proprietaru este d-lu *Iacobu Mureșianu*, profesor de musică și cantu în Blășiu.

„Musa Română“ a fostu înființată în 1889 și, cu intrerupere de trei ani, a început să apară érași în 1894, fiindu acum în alu III-lea anu alu existenței sale. Scopulu înființării acestei prețioșe reviste a fostu *respândirea musicii noastre naționale*, dăr mai alesu înființatorulu ei a pus multe ostenele și mare însemnătate pe *cultivarea musicii noastre populare*, scopu frumos și laudabilu, căruia a și corăspunsu d-lu *Iacobu Mureșianu* cu succese neîndoișite și cu conștientitate, așa, că revista d-sale este singura întreprindere reușită de felulu acesta la noi și care merită totu spriginulu și aprierea publiculu nostru.

Dreptu aceea recomandăm publiculu cu totă căldura această revistă, îndemnându-lu s'o spriginescă și susțină, căci este o întreprindere *românescă* c'unu scopu, cum am dīșu, fōrte frumos și laudabilu.

Nr. 2 alu „*Musei Române*“ din anul curentu are următorulu cuprinsu: În partea musicală: *Veturia-polca*, de T. Mureșianu; *Călușerulu*, culesu de A. P. B.; De 'nvērtitū (Țărâna mare) cul. de A. P. B. — În partea literară: *Giocchio Rossini* (urmare) de Dr. R... Noutăți. Literatură.

Nr. 3. În partea musicală: *Călușerulu* (Blășiu) aranjat de I. Mureșianu; *Din Delu mare* (Abrud) de Livia M.; *Someșana* (Năședu); *Spusu-mi-a frunza de vii* (Bănat). În partea literară: *Giocchio Rossini* (urmare) de Dr. R...; *Avisu corurilor și conducătorilor de coruri vocale*; *Noutăți*; *Poesiă*; *Posta Redacțiunei*.

Avisulu către corurile vocale și către conducătorii de coruri este următorulu:

„Redacțiunea fōiei musicale „*Musa Română*“, avēndu în vedere restrēnsulu repertoriu de cântece corale românesce, se ocupă cu edarea unei broșuri de coruri vocale românesce, parte originale, parte populare, pentru coru bărbătescu și coru mixtu.

Broșura va fi în formatu 8° și va conține 12 piese, între cari 8 voru fi pentru coru bărbătescu, ér 4 pentru coru mixtu. Prețulu unei broșuri va fi: 5 fl., ér 10 cr. pentru porto postal.

„Fiindu tipărirea unei asemenea broșuri împreună cu mari cheltueli, Redacțiunea rōgă pe toți, cari voru să și procure o asemenea broșură, să se prenoteze la Redacțiunea „*Musei Române*“ în Blășiu până în 20/8 Aprilie, căci numai după împlinirea numărulu recerutu de prenotări, se va începe tipărirea broșurei“.

Abonamentulu la „*Musa Română*“ este pe anu 6 fl., pe șese luni 3 fl., pe trei luni 1 fl. 50 cr. Pentru România și străinătate: pe unu anu 20 fr., pe șese luni 10 fr., pe trei luni 5 fr. „*Musa Română*“ apare la 1/13 a fiă-cărei luni, în formatu elegantu, hărtiă fină și tiparu de note fōrte curat.

Din venitul curat alu „*Albinei*“, alu celui mai vechiu și puternic dintre institutele noastre de creditu, s'au votat pentru scopuri culturale și de binefacere 6400 fl. 7 cr. După hotărârile adunării generale, ținute la 27 Martie n. c., această sumă s'a distribuit după cum urmēză: 1) Asociațiunei transilvane pentru trebuințele școlii de fete fl. 1000; 2) Școlii elem. de fete a „*Reun. fem. rom. din Sibiu*“ fl. 300; 3) „*Reuniunei române de cântări din Sibiu*“ fl. 200; 4) „*Reuniunei pentru înfrumșetarea orașulu Sibiu*“ fl. 100; 5) Institutulu pentru îngrijirea morboșilor din Sibiu fl. 100; 6) „*Reuniunei pompierilor*“ din Sibiu fl. 100; 7) „*Reuniunii igienice din comitatulu Sibiulu*“ fl. 50; 8) Institutulu pentru alimentarea sēracilor din Sibiu fl. 50; 9) Pentru tipărirea manualelor la școla comercială din Brașovu fl. 500; 10) Internatulu „*Reuniunii femeilor rom.*“ din Brașovu fl. 200; 11) „*Asociațiunei pentru sprijinirea învățăcelilor și sodalilor români din Brașovu*“ ca taxă scolară à 4 fl. pentru 50 de învățeci fl. 200; 12) Fondulu pentru ajutorarea studenților morboși la gimnasiulu din Brașovu fl. 100; 13) Fondulu studenților miseri dela gimnasiulu din Blășiu fl. 100; 14) Fondulu studenților miseri dela gimnasiulu din Bradu fl. 100; 15) „*Reuniunei pentru înfrumșetarea orașulu Brașovu*“ fl. 100; 16) „*Reun. pompierilor din Brașovu*“ fl. 50; 17) Societății academice „*România*

Jună“ din Viena fl. 100; 18) Societății academice „*Petru Maior*“ din Budapesta fl. 100; 19) *Incendiașilor din Sēcele* (dați deja) fl. 50; 20) „*Reuniunei de agricultură din comitatulu Sibiulu*“ fl. 100; 21) *Gremiulu comercialu din Sibiu*, în scopulu susținerii unui cursu practic de contabilitate fl. 50; 22) *Alumneulu din Timișora* fl. 100; 23) *Fundațiunei de pâne „N. Zsiga“* în Beiușu fl. 100; 24) Pentru procurarea serului difteric (dați deja) fl. 100; 25) La dispozițiunea direcțiunei ca ea să-i distribuie în cursul anulu curent 2450 fl. 7 cr. Dela înființarea sa și până astăzi „*Albina*“ a votat pentru scopuri filantropice și culturale 38.621 fl. 18 cr.

SCRIRILE ȚILEI.

18 (30) Martie.

Jeszenszky la Sibiu. Șoirea adusă de noi, că Jeszenszky a fostu în Sibiu, se confirmă și prin „*Voința Națională*“ din Bucuresci. Petrecerea lui Jeszenszky în Sibiu, țiarulu liberalu din Bucuresci o aduce în legătură cu ultimulu ordinu alu ministrulu de interne Perezel privitoru la monumentulu lui Iancu și cu poliția secretă.

—o—

Mihailu Eminescu în unguresce. „*Kolozsvár*“ anunță, că în curēnd se voru publica în limba maghiară vieța și poeziile lui Mihailu Eminescu, despre care țice, că e „unulu dintre cei mai distinși lirici români, care prin modul de scriere și prin direcțiunea sa modernă, se ridică la nivelulu *somitășilor lumeni literare*“. Autorulu scrierei unguresce, ce va costa 1 corună, este tinērul filologu maghiaru *Szocs Géza* din Visocna.

—o—

Nu e adevăratu. Țiarele unguresce au colportat șoirea, că se va înființa în România unu postu de *episcopu catolicu ungaru*. Ministrulu de externe românu Lahovary a declarat însu alaltă-eri în Senat, că această șoie este cu totul falsă și neintemeiată.

—o—

Guvernulu otomanu a comunicat ministrulu românu de externe, că M. S. Sultanulu a încuviințat trecerea prin Dardanele a bastimentelor române „*Elisabeta*“ și „*Mircea*“, care mergu la serbarea inaugurării canalulu de Nordu, și că ordine în consecință au fostu date forturilor dela Kavak și Dardanele. După cum s'a mai spus, bricul „*Mircea*“ va pleca la 20 Martie, ér încrucișatorulu „*Elisabeta*“ ilu va urma peste 10—15 țile.

—o—

Insula Cipru se vinde. În cercurile politice din Parisu circuleză faima, că renumitul Jidanu avut, baronulu Hirsch, a făcutu propunere Angliei și Turciei să i se vēndă insula Cipru pentru-ca să înființeze acolo unu statu jidovescu mic și neaternatoru sub suzeranitatea turcescă și sub scutul tuturor puterilor mari europene.

unulu, și luându locu, a început în modul următor:

„Te miri, domnule, că din pușinulu meu, am pututu stringe atata, câtu astăzi îți potu țice în casa mea: să te trăsescă Dumneșeu. Dăr nu te mira, că nu-i lucru de ieri și alaltă-ieri asta, ci de o vieță întregă. Și n'am să ascund, multă cruțare și multă răbdare m'a costat, dăr la urmă hodina omului vrednică-i ea și de mai multu. Cine nu cruță și nu răbdă în tinerețe, simțesc la bătrânețe. Celu ce așteptă, să-i pice mura'n gură, ușor pote ajunge, să mōră de fōme. Că acuma e acea lume, domnule, că de n'omū sari, n'omū sorbi; de n'omū lucră, n'omū mânca. Și ar fi bine, decă ar fi numai atata. Dăr e rău de totu, că ni-se potu da și, ni-se dau aievea multe nevoi, — și totu și anu mânca. Că omulu nu e totu tare și totu sănătoșu, ci mai cade în urmă și la rău. Vai de celu ce cade la rău, și nu are elu la ce se întinde. Vai de

cămara fără șoreci și de celu ce își pune nădejdea în cămara străinului.

„Cātu pentru mine, eu mulțămescu părinților mei, că încă de micu m'au învățat două lucruri: *cumpētulu* și *cruțarea*. Acestea sunt temelii înaintării. Ar fi trebuit să am mintea de acuma, ca să fi pututu înțelege binele, ce ei m'au învățat, — ierte-i Dumneșeu și-i hodinescă! Pilde imi sunt mulți soți de-ai mei, omeni tari și sănătoși, cari și astăzi totu acolo se află, de unde au început, căci nu au cumpētū și nu știu cruța. Pe aceștia eu îi asemēnu cu fluturii, cari își légă vieța de o clipită; ce agonisescu cu sudori într'o vēră, totu batū într'o séră.

„Dăr d-ta voiesci să afli, cum am făcutu eu din 80 cruceru o miie de floreni. Eată taina, ți-o spun în trei cuvinte: *intinganu*, cu *cumpētū* și *cruțarea*. Cu aceste am săpatu eu comōra, ce țicu omenii, că ași fi aflatu. *Cumpētū* înainte de tōte; cum-

pētū în mâncare, în bētură, în haine, în cumpērare, — ca nicu-odată să nu ne întindem mai departe, de cum ne ajunge țolulu. Apoi *cruțare*, — unde numai și câtu se pote. Vorba aceea: mai multe țile, de câtu cărnați. Nu totu astăzi, ci și pe mâni ceva.

„Decă am căpētat astăzi 80 cr., ér pentru traiu nu ne trebuiă mai multu decātu 60 cr., cu cei 20 să nu alergăm îndată la topitōre, ci să-i punem bine.

„Dăr aceste, ele numai, nu sunt de ajunsu. Căci la urmă, ce-ți folosesce *cumpētulu* și *cruțarea*, decă ele ținu de Joi până mai apoi? Numai Dumneșeu pote într'o clipită, ér omului, decă vrē unu lucru mare, ca să-lu și isprăvescă, îi trebuie vreme, — și adese-ori vreme multă. Trebuie dēră, ca *cumpētulu* și *cruțarea* să fiă împreunate cu o țăriă a inimei, cu o îndărjire a voinții, de a nu slăbi din ele, până n'am ajunsu la scopu. Cu unu cuvēntu: să fim

stăruitori. Mi-se stringe inima, când imi aducă aminte, că cunoscu omeni, cari s'au pus cu multu sufletu pe cruțare și cumpētū, dăr apoi pentru-că nu au lovit meta dintr'o săritură, éra s'au dat risipei și ne-trebnicie.

„A mea cale nu a fostu asta. Eu am mersu întinganu, dăr am mersu și astăzi și mâne și poimăne. Nu m'a întristat dobânda prea mare de astăzi a vecinulu meu, dăr nicu am fostu silitu să plângu, ca mâne, nenorocirea mea.

„Mersulu meu a fostu mai neclintit chiar pentru aceea, pentru-că nu am căutat să ajungu într'o clipă acolo, unde nu se pote, ci am înaintat cumpătat, cu stăruință și fără multe popaze. Din câtu mi-se venia pe ți, am cruțat astăzi, am cruțat mâne, am cruțat în tōtă țiu-lica, câtu am pututu.

„Cum stringe furnica în ți de vēră grăunțe de grăunțe și pune în

Licențiat în farmacie. Ni-se comunică, că zelosul tineru *Corneliu Vătășan*, fiul d-lui Ioan Vătășan, preot și învățător la școlile centrale române din Brașov, a depus la universitatea din București LunI, în 13 (25) Martie c., cu bun succes licența în farmacie. — I dorim și mai departe același succes în cariera alésă!

— o —

Femei, studenți universitari. Parlamentul din Viena a primit mai multe petițiuni să se încuviințeze ca și femeile să potă studia la universitate. Intre trimițătorii petițiunilor sunt reuniunea femeilor din Reichenau, reuniunea învățătorilor din Praga și reuniunea de cântări „Ludmilla“ a fetelor din Pardubitz.

— o —

Osândirea unui anarchist. In Milan s'a pertractat în 27 l. c. procesul anarhistului Realini, care înainte cu două luni asasină cu un ouțit pe procuratorul general Celli. Acusatul fu pedepsit la muncă silnică pe viață. La pronunțarea sentinței Realini strigă cu voce puternică: „Evviva l'anarchia! Evviva Caserio! Abasso il governo!“ Trăescă anarchia! Trăescă Caserio! Jos cu guvernul!

— o —

Adunarea generală a Asociației meseriașilor români din locu nu se va ține mâne, ci în Dumineca Floriilor la orele 2 p. m.

Inaugurarea fundației universitare Carolu I.

In ziua de 14 Martie v. c., ziua proclamării independenței României, s'a deschis sârbătoresce aședământul cultural, înființat pentru tinerimea universitară română de regele Carolu. Dimineța a fostu serviciu divin pompos la Metropoliă, după care a urmat serbarea inaugurării, care după „Monitorul Oficial“ a decurs în modul următor:

La orele 11½, dimineța, Majestatele Loru Regele și Regina, împreună cu A. A. L. L. R. R. Principele și Principesa României, au mers la palatul „Fundației Universitare Carolu I“ pentru a asista la inaugurarea acestui aședământ, întemeiat de M. S. Regele în anul 1891, cu ocazia a 25-a aniversare a Domniei Sale.

La sosire, Suveranii au fost întâmpinați, în sunetul imnului național, de D. Lascar Catargi, președintele consiliului de miniștri; de D. Take Ionescu, ministul cultelor și instrucției publice; de comitetul fundației compus din D-nii: Culiانو, rectorul universității din Iași și președintele comitetului; Titu Maiorescu, rectorul Universității din București; I. Kalenderu, administratorul domeniilor Coronei și reprezentantul Majestatei Sale în comitet, și G. Dem. Teodorescu, directorul fundației.

Majestatele Loru și Altețele Loru Regale urcară frumoșă scară, care conduce la catul de susu alu clădirei și intrară în salonul cel mare, unde este instalată biblioteca fundației și unde se aflau: I. P. S. S. Mitropolitul Primat alu României; P. P. S. S. L. L. Episcopii Eparchioți; D-nii miniștri; D-nii președinți, vice-președinți și membrii biururilor Corpurilor legiuitoare; D-nii prim-președinte, președinți de secție și procurorul-general alu înaltei curți de casație; D. președinte alu înaltei curți de comptur; D-nii membri ai Academiei; D-nii decani și profesorii facultăților din București și Iași; D. primar alu Capitalei; mai multe alte persoane de distincție, între cari D. Eulogie Gheorghief, care a dăruit fundației, încă din 1891, suma de 200.000 lei, precum și numeroși studenți ai Universității din București și o delegație de studenți ai Universității din Iași.

Aici, I. P. S. S. Mitropolitul Primat, încongiurat de înaltul cleru, făcu rugăciunea pentru sfințirea apei, cu care stropi acéstă sală, apoi Regele și Regina, Principele și Principesa, împreună cu înaltul Prelat, trecură prin cele-lalte patru săli ale clădirei, cari au fost de-asemena stropite cu aiasmă.

La întorcerea în bibliotecă, M. S. Regele rosti următoarele cuvinte:

„Am ales, pentru deschiderea Fundației Universitare, ziua de 14 Martie, care ne amintese aședarea Patriei pe temelii neclintite, spre a arăta și mai bine scopul patriotic alu acestui aședământ, întemeiat întru folosul junimei universitare, la împlinirea a 25 de ani ai Domniei Mele.

„Astădi, după mai multu de un pătrar de vecu de jertfe și silințe, Statul român a ajuns a răspândi bine-facerile lumii în toate stratele poporului. Datorim acéstă nu numai bărbaților politici, cari au înțeles însemnătatea acestei puternice părgii a ridicării națiunilor, ci și corpului profesoralu, care și-a îndeplinit cu rivnă și stăruință înalta sa chiamare.

„Dorind a lăsa în urma Mea o mărturie vie a sentimentelor ce Mă însufleșescă cătră Tera și a arăta tot-odată necurmatul interesu, ce am pentru instrucție, am închinat tinerelor generații acestu locaș de studiu, cu falnica menire de a contribui la răspândirea și înflorirea științei în România.

„Numai prin muncă stăruitoare și știință se pot pregăti poporele de lupte, ce le așteptă pe tărâmul economic și social. Tote generațiile, cari au săvârșit fapte mari și folositoare țerilor lor, au fost crescute în acéstă școlă serioasă și s'au

oțelit la flacăra iubirei de știință și de patriă.

„Noi, cari voim a lăsa urmașilor noștri o moștenire neștirbită, caută să avem de-apurarea înaintea noastră acestu țel sfânt alu mării-scumpei noastre României.

„Dintre voi, cei tineri, voru eși bărbați cu chiamarea și greua răspundere, de a fi luminătorii și conducătorii națiunii pe căile necunoscute ale viitorului. Urmăși, dér sfaturile profesorilor voștri, încunjurați cu respect și încredere, întăriți-vă sufletele cu gândiri curate și simțiri înalte, spre a fi vrednici de misiunea, la care puteți fi chiamați.

„După cum va fi tinerimea noastră de astădi, așa va fi și România de mâne. Greu, dér, cumpănescu în grijile noastre îndrumarea tinerimei pe calea muncii conștiințioase, a iutirei de adevăr și de Tera.

„Legenda mănăstirei Argeșului ne arată credința răspândită în poporul român, că pentru trainica întemeiere a unui aședământu, trebuie îngropat în temelile lui o ființă vie. Pus'am în temelia acestei case a tinerimei universitare via mea credință în viitorul României.

„Facă Cerul, ca vécurile ce voru urma să ne dea dreptate, cu prisos, și ca din acestu locaș alu științei să se răspândească, ca dintr'un focar nestinsu, caldele raze ale unui patriotism luminat asupra nămului românesc...“

Aceste cuvinte ale Majestatei Sale au fost acelmate de numeroșă asistență, care repetă de mai multe-ori: „trăescă Majestatele Loru, trăescă Augusta Dinastie“; apoi M. S. Regele, continuându, dișe:

„In acestu gându vă încredințez, D-lor membri ai comitetului Fundației și D-le directoru, grija acestui aședământ. Nu Mă îndoiesc, că sub înțelepta D-vostre conducere va da ródele dorite de inima Mea.

„Provedința, care a ocrotit Tera noastră cu atâta îndurare, va revêrsa de sigur și asupra acestei Fundații bine-facerile ei, îndeplinind astfel rugile, ce le am înălțat, împreună cu înaltu Prea Sântia Sa Mitropolitul Primat, cătră A-tot-puternicul“.

D-lu Culiانو, rectorul universității din Iași, răspuse în numele profesorilor universitari și alu comitetului fundației printr'un discursu, în care arăta pașii uriași spre înaintare, ce i-a făcut România în timpul scurtu, de abia câte-va decenii. Unirea principatelor, alegerea principelui Carolu, proclamarea independenței României, înființarea regatului român: acestea sunt totu atâtea visuri de aur,

pe cari Românii au avut fericirea de-ale vedé cu ochii. Astădi România poté să lucreze liber și neimpedat pentru înflorirea țerii și înaintarea culturii naționale, pe care terenul a ajuns în timp scurt așa departe, încâtu toate statele puternice ale Europei privesc adu cu respectu asupra ei.

Unu puternicu avânt și încurajare pentru cultura tinerimei române a dat Majestatea Sa Carolu I, primul rege alu României, prin întemeierea „Fundației Universitare Carolu I.“ Hotărârea de-a întemeia acéstă fundație, Majestatea Sa o făcu cunoscută primului ministru prin următoarele cuvinte:

„Urmându pilda bunilor Domni din trecut și spre amintirea faptelor împlinite în acestu pătrar de veac, voim a înființa unu aședământu spre binele tinerimei universitare dela toate facultățile din Tera, alu cărui scopu va fi de a procura studenților unu locu de intrunire înzestrat cu o bibliotecă tot-deuna deschisă, unde voru puté satisface iubirea lor de studiu“.

D-lu Culiانو sfêși esprimându-și convingerea, că acéstă fundație va înflori repede și va contribui cu putere la înălțarea școlii române. Vorbirea s'a fú viu aplaudată.

Din partea tinerimei a vorbitu apoi D. I. Barbulescu, licențiat în litere și studentu în școlă normală superioară, care dișe:

Sire,
Ziua de astădi, pentru celu ce scie s'o simțe și s'o înțelgă, e menită d'a fi înscrisă cu litere de aur în analele Regatului român; cu litere de aur — nu numai, pentru-că la unu altu 14 Martie fu încununarea isbândeii mândrilor ostași ai noștri jertfiți pe câmpiile Bulgariei, dér încă și pentru-că totu printr'ênsa și astădi aici se deschid isvóre noue de cultură și de propășire pentru nămul românesc.

Isvóre de propășire, da, fiind-că, de ore-ce poporele trăesc și se măresc din câtu ele însile sciu și potu, fără îndoială, că unu așa institut cultural, ca acéstă „Fundație Carolu I“, nu ne va face decât să scim și să putem câtu mai mult.

Er ast-felú vomú face de sigur să se audă de Regatul românesc dela gurile Dunărei, nu numai că e vitéz, pe câmpul de luptă, dér și că înțeleptu în timp de pace, e nesățiosu după cultura minței, câtu și rivnitoru d'a adăoga și elu o cât de mică scânteie la facla generală a culturii omenești.

Acesta ne e și trebuie să ne fie idealul; er locașul acesta ne deschide și o mai mare portă cătră densus.

De aceea, Sire, studenții aceia, cari ținu la nămul nostru cu totă inima, dér și cu mintea, — și în numele cărora vorbesc eu acum — am venit astădi aici să mulțumim din totu sufletul, pentru marinosul daru, ce ne faceți, Majestatei Vostre, care și în timp de pace Vê ar-

grănarul sêu, să aibă la ce se întinde colo la érnă: așa am strinsu eu bănuțu de bănuțu, să nu fu a nimenui, când mi-a datu bruma peste capu. A fostu grea lupta acéstă, dér unde s'a auzit biruință fără luptă, rêsplată fără osteneță?

„Laudu pe Dumneșeu, că nu m'a părăsit nicu-odată, ci ori de câteori era să cadu în ispită soților mei, — să ținu la petreceri cu densusii, — mi-a datu ajutoru și tăriă, să mă împotrivesc. Și nu-mi e greu a spune, că de multe-ori era să cadu în acéstă ispită. Fudulia de fecioru holteiu, puterea în vine, sângele ferbinte a tineretelor — sunt grei pismași ai cumpetului și cruțării. Dér i-am umilitu de-atâtea-ori, și am mers înainte. Nu mi-a păsatu mie de lume, nu de ocara soților mei, cari mi-au aflatu felu și felu de nume. Eu aveam unu țel înaintea mea, numai pe elu îl vedeam: hodină la bêtrânețe și puțină stare pentru ai mei.

„Când m'am însurat, împlinise 27 de ani, și optu de cându lucrăm în fabrică. Aveam bănișorii mei peste patru sute florini împrăstiați la ómeni cu usură. De-aci lucrul mergea mai fără sporu; acum erau două guri de săturat, două trupuri de îmbrăcatu. Dér Dumneșeu nu ni-a uitat. Muieria era pe-unu gându cu mine; ținea din ce-i aduceam, apoi mai făcea și ea câtu putea din unu purcelu, din găscuțe, din ce i-se îndemâna.

„Rêu mi-a fostu, când ni-au umplut pruncii. Cruțarea era grea de totu. Abia mai puteam pune 15—25 florini la anul. Dér le-am petrecut și aste. Cu voință tare, toate se pot, și noi aveam voință. Aveam o si ave-o și bêtrâna mea; apoi mai sciam noi, că nicu astea n'orú fi fără capetu. Cu vremea pruncii s'au apucat și au început a ne fi spre ajutoru. Astădi suntem trei, cari aducem pe masă — fără bêtrâna... ..Așa am făcutu eu, domnule,

din 80 cruceru o mie de florini și peste mie câteva sutuțe. Acuma sunt liniștitu. Am hodina mea, — a sufletului și a trupului. A trupului — căsuța asta și vre-o 20 holde de pământu; a sufletului, — că am făcutu, câtu am pututu, ca pruncu sêracu, cu muncă cinstită pentru urmașii mei. Decă voru avé minte, ei potu s'o sporéscă; sănătate și puțință au“.

.....

Până aci Toma Ioanii.
I-am strinsu mâna cu căldură și mulțumindu-i de lămurire, am părăsit căsuța acéstă cu acea convingere tare, că de-amú avé mulțumit ómeni, ca densusu, întinganu dóră, dér de bună sémă, departe amú ajunge.

(Farnașu). Kevary.

De-a Baba órba*)

De A. Vlahuță.

Sunt mic amendoi: Giustino e de dece ani și Rosalba de șapte. Sunt sêraci, orfan și strêini.

Tatăl lor cânta din flașnetă pe la porțile ómenilor și căpeta gologan. Așa au venit tus-trei, pe jos, din Florența.

Ș'atunci Giustino era de șapte ani: elu scia să jóce, să și frângă mijlocul și să trecă frumosu prin cercu, er Rosalba nu scia decât să ridă și să bată din palme tactul flașnetei... Dér tata bea pres multu vinu, ș'atunci era urit și rêu; — da, era forte rêu tata atuncea. Și sêra, când n'avea nicu unu gologan, ei nu trebuiau să plângă, decă le era fóme, pentru că asta supêra forte multu pe tata, și i bâtea rêu, de aceea a murit... Ș'unu moș bêtrân, care s'a supêrat pe tata pentru c'a murit, a vrut să le ia musica, dér ei au plânsu așa de multu, ca să li-o dea,

*) A. Vlahuță: Novele, apărute în editura Frații Șaraga, Iași. Prețulu 1 corónă.

Oile se împerechază de regulă cam la un an și jumătate, în toamna anului al doilea. Dacă vom să vindem mieii, atunci căutam berbeci negri, pe cari li slobodim la oi prin Septemvre, ca să fete mai de timpuriu, cam prin Faură, fiindcă atunci sunt mai căutați; de regulă se slobodă berbecii pe la mijlocul lui Octomvre (14 Octomvre, la cuv. Paraschiva sau Vinerea mare, sau cum se mai dice), ca să fete prin Martie, când nu se mai simte frigul așa de tare. Totu cam la 25—30 de oi trebuie un berbec.

Oile portă până la fătare aproape cinci luni de zile. Miei se lasă de sugu câte două luni, apoi se aleg și se pasc deosebit de oile fătate. Mielor de prăsilă le strică tare pășunatul pe rouă, brumă sau prin locuri umede și apătose, de aceea trebuie feriți de asemenea locuri.

La două săptămâni după fătare se retază coșile mielor, lăsându-se numai ca de trei—patru degete de lungi, ca să nu-și murdărescă de ele ugerul și lâna, când vor fi mai și sunt ploi multe; totu la două săptămâni se jugănesc și berbecii, cari se lasă pentru îngrășat. Peste vară berbecii trebuie să se pască deosebit de oi.

Nutrețul cel mai priincios al oilor, ca și al mielor, este cel de pe șesurile mai ridicate, de pe deluri și munți. De asemenea și ténul de șesuri, lunci și locuri mai ridicate, este mai bun și mai sănătos pentru oi, ca cel de pe locurile umede și rogozose, din care pot căpeta ușor și călbéză.

In economiile mai mici, e bine dacă se face ierna în mijlocul curții sau grădinei o iesle cu gratii, în care se pună nutrețul oilor; ca să nu se calce cu picioarele, căci în casul acesta nu-lu prea mănâncă. De mare însemnătate pentru oi este și sarea, care li-se dă mai cu sémă amestecată cu țărițe și făină. Oilor trebuie să li-se dea sare totu la 10—15 zile odată.

Folosul oilor în economia casnică este cu mult mai mare, ca al celorlalte animale domestice; ele ne dau lapte din care se face caș și brânză; ne dau lâna, din care se pregătesc vestimente căldurose de iernă; ne dau miei cu carnea lor cea trage și gustosă; ne dau un gunoi cald și bun pentru îngrășarea pământului, ér la urmă nelasă carnea, pielea și seul.

Ca toate animalele domestice, așa și oile sunt espuse la mai mul-

te bóle. Cea mai însemnată este călbéză. Acesta o capătă oile pascându pelocurile umede, băltoșe și rogăzose pe unde se află depuse oușele unor insecte numite *cerearia*. Acestea se străcóră cu ierba în stomacul oilor de unde ajung în ficat, în care se desvóltă și cresc până ce-lu mănă și strică de totu, după care oia trebuie să se prăpădescă. Oile călbejite sunt triste, stau cu capul plecat, rămân de turmă, se culcă și se scólă adese-ori, béu multă apă și nu prea mănâncă, ochii le sunt turburi, pielea gălbiniă, încep a se cufuri și mai pe urmă slobodă gușă.

De călbéză se vindecă oile forte cu greu, sau nici de cum. Se recomandă țărițe de grâu cu funingine, apă de vară, praf de óse, amestecat cu pelin și vitriol de ter. De altcum, cumpărându cine-va oi călbejite, le póte duce înderétu vânđătorului în timp de două luni, și acesta e silitu a-le primi și a întorce prețul lor.

Căpierea se ivesce mai cu sémă la oile tinere și constă dintr'un verm numit *tenia cenurus*, care ajungându în trupul oilor, se trage cu sângele în creeri, unde desvóltându-se și crescându, apasă și mănâncă creerul până ce trebuie să piéră și oia atacată. Formarea acestui verm se întâmplă așa, că vara, când e cald și belesc asemenea oi, capul se aruncă la câni cari mănâncu-lu mănâncă și vermele numit. Acesta ajunge în stomacul cânilor, se putredesce acolo și ese cu bagele afară, dér oușele lui nu putredesc, ci rămânându acățate pe ierbă, vin păscute cu acesta érăși în stomacul oilor, de unde cu ajutorul circulațiunei sângelui se sue din nou la creeri, unde se desvóltă, până ce vermele se face desvórsit.

Oile atacate de acest verm sunt superate, nu mănâncă, rămân de turmă, se învótesc adese-ori și apoi cad amețite la pământ; ele nu se pot vindeca altcum, decât tăindu-se pielea și crepându-se puțin osul între corne și apoi scoțându-se numitul verm. De sine se înțelege, că acesta o pot face numai ciobani pricepători, cari au mai făcut'o, sau au vedut pe alții făcându-o.

Răia se póte vindeca ungându-se oile bolnave cu petrolu (gaz), spălându-se cu leșă de vară și tăbac, sau ungându-se cu uleu de in și creosot, cari se pot căpeta dela farmacia.

Caprele domestice se trag dela

cele sêlbaticе, cari până astăzi mai trăesc în turme mari prin munții Persiei; ele sunt nisce animale forte istețe și voișe; le place pășunatul pe locurile ridicate și păduróse, de unde pot rupe mugurii și frunzele tufelor, sau le pot beli scórța lor. Din cauza acesta trebuie ferite de capre grădinele cu pomi, căci ajungându în ele, pot face mari stricăciuni.

Caprele domestice se tin pentru laptele și ieđi, ce-i fată în totu anul. Laptele de capră se recomandă mai ales pentru cei ce pătinesc de tuberculosă (oftică). Carnea ieđilor e forte gustosă: a caprelor însă nu este așa bună. Pêrul caprelor, fiind forte aspru, nu se prea întrebuețază pe la noi; în Asia se află însenisce capre numite Angora și Cașmir, cari au lâna lungă până în pământ și móle ca mătăsea, din care se fac nisce șaluri și țesături forte scumpe, numite persesc și turcesc.

Bivolul. Târđiu după imblândirea celorlalte animale, a fost imblândit și cunoscut și în Europa bivoul, care își trage originea din India, unde până astăzi se mai află în stare sêlbatică, pe țermurii rului Ganges.

Bivolul este un animal tare, puternic și bun la jug; are frunte boltită, corne late și trase înderétu, colórea lui în deobște e neagră.

Laptele de bivoliță e mai bun, mai gras, mai nutritor și dă smântână și untu mai mult, ca cel de vaci. Atâtu bivoul, cât și bivolița sunt tare simțitori la frigul și căldura prea mare. Inșuirea acesta vine de-acolo, că pêrul lor fiind negru, véra absorbé tare căldura, de aceea trebuie să se bage în apă sau noroi, când li-e prea cald, ér ierna, când é gerul cel mare, li-e mai frig ca la celelalte vite, fiindcă au pêrul forte rar.

Carnea de bivol și de bivoliță nu este așa fragedă, ca cea de bou și vacă, fiindcă ea este mai tare, mai alburiă și nu are nici gust așa bun, cu deosebire, decât vitele au fost și cam bêtrâne.

I. Georgescu.

Tergul de rimători din Steinbruch.

La 26 Martie n. 1895

Starea rimătorilor a fost de 130.264 capete, la 27 Martie au intrat 1838 capete și au ășit 1075 rămânendu la 27 Martie un număr de 130.228 capete.

Se notéză marfa: ungrăscă veche grea dela 45.— cr. până la 46.— cr

marfa ungrăscă tineră grea dela 48.— cr. până la 49.— cr., demijloc dela 46.— cr. până la 47.— cr. ușoră dela 46.— cr. până la 47.— cr.

Marfa țerănescă grea dela 45.½ până la 46 — cr. de mijloc dela 45.— cr. până la 46½ or. ușoră dela 45.— cr. până la 45 — cr.

Marfa sêrbescă, grea dela 45.— cr. până la 46 — cr. Transito, mijloci grea dela 45.— cr. până la 46 — cr. transito ușoră dela 44.— cr. până la 45.— cr.

Porcii îngrășați de un an dela — cr. până la — cr., îngrășați cu cucuruz dela — cr. până la — cr. Cântăriți la gară cu — cr. la până — cr.

Căendarul săptămânei.

MARTIE are 31 zile. GERMENAR.

Dile	Căend. Iul. v.	Căend. Gregor.
Dem.	19 6 M. Hrisa și Dar.	31 Fraugott
Luni	20 Sfști uciși în mun.	1 April. Hugo
Mărți	21 Păr. Iacob	2 Francisc
Mer.	22 S. m. Văsilu păr.	3 Richare
Joi.	23 C. Nic. și 2000 inv.	4 Isidor
Vin.	24 In. bu. v. și c. Zah.	5 Vicențiu Ferd.
Săb.	25 † Bunăvestire	6 Celestin

Prețurile cerealeor din piața Brașov.

Din 29 Martie st. n. 1895

Săura sau greutatea	Calitatea.	Valutua triacă.	
		fl.	cr.
1 H. L.	Grâu { cel mai frumos	5	60
		5	10
"	{ mijlociu . . .	4	80
"	{ mai slabă . . .	3	60
"	Grâu mestecat . . .	3	70
"	Săcară { frumosă . . .	3	20
"		{ mijlociă . . .	3
"	Orză { frumos . . .	3	—
"		{ mijlociu . . .	2
"	Ovăsă { frumos . . .	—	—
"		{ mijlociu . . .	4
"	Cucuruz	5	—
"	Mălai	6	—
"	Mazere	7	—
"	Linte	5	60
"	Fasole	10	—
"	Sămēță de in . . .	5	—
"	Sămēță de căneapă	1	20
"	Cartofi	—	—
"	Măzeriche	—	—
1 kilă	Carnea de vită . . .	—	48
"	Carnea de porc . . .	—	—
"	Carnea de berbec . .	—	—
100 kil.	Sau de vită prăspătă	23	—
	Sau de vită topit . . .	33	—

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Martie 1895.

Bancnote rom. Camp.	9.66	Vënd.	9.69
Argint român. Camp.	9.60	Vënd.	9.65
Napoleon-d'orî Camp.	9.67	Vënd.	9.74
Galbenî Camp.	5.74	Vënd.	5.88
Ruble rusesci Camp.	1.30	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	59.40	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Amēndoi se îndreptară spre casă. La colț se opriră. Fetița intră și cumpără un corn. Incepuse o ploie măruntă. Picăturile se înteaiau și le împroșcau obrazul din ce în ce mai repeđi. Intrară sub un gang. Fetița duse cornul la gură și vră să muște, dér i se pără pré micu, și-lu întinse întregu frate-so, rugându-lu să-lu mănânce elu totu, pentru-că ei nu 'i-e fôme. — Giustino și elu se jura, că nu 'i-e fôme pe loc și o ruga să mănânce numai ea. Sfîrșiră prin a-lu rupe în două. Și cum molfăiau așa, încet, îi podidi plânsul; uđi leórcă și rebegiți de frig, ei se îmbrățișară, și tremurându în întunericul rece și mortu, se stringeau, se inghesiau unul într'altul, ca să se încăldescă. Lacrimile sárate li-se amestecau cu ultima îmbucătură. Rămaseră așa câte-va minute. Ochiul îi usturau și le ardeau în cap. Iși inghițiau saliva, ce le umplea gura c'unu gust de leșie. Tēemplele grele li-se băteau, și junghiuri ascuțite îi tăiau, ca nisce cioburi de sticlă, prin toate încheeturile. Și inimile amēndurora se stringeau, reci și leșuite, ca într'o amorțelă de veci.

Dér ploia nu mai contenia, și ei trebuiră să plece. Prin smărcurile mocirlose

ale ulițelor pustii și fără felinare, mergeau încet, trudiți și desnădăduiți, ascultându-și fleșcăitul ciobitoru mar și grele: Giustino înainte, sfășiat de gândul, că suferé soriora lui; Rosalba în urmă, muncită de chinul, că n'are destulă putere, ca să ducă, și ea, musica în spate.

Dumneđu fusese pré neindurată cu ei în ziua aceea.

Jos pe o rogojină, lângă vatra rece, cu hainele leórcă pe densii, rupte de oboselă, lihniți de fôme și stărțiți de frig, se culcară să dormă. Se sgârciră unul lângă altul sub un țol prăfuit și-și sufiau în pumni, ca să-și desghețe degetele. De-afară se auđiau plioscându picături mai mari și mai dese. Vēntul hățina ușa și feres-trile, și'n besna odăii se auđia regulat, suind și coborind, sforăitul babil, care dormia dusă pe-unu pătucenă îngustă de scândur. Copiul, multă vreme, rămaseră deștepți. În capul lor țiuiau cântecele flașetei, ca nisce glasuri triste, ce se jăliau a fómete, a mórte și a desnădăduire. Din timp în timp tresăreau, ca pe spasmuri, — și fă-care se uitase pe sine, pentru a-se gândi la durerea celui-laltu, de multu suferiau și câtă erau de bêtrâni,

bieții copilași — atât de mic și atât de nenorociți!

Când se deșteptară a doua zi, își simțiră obrăjii înecați într'o lumină caldă. Sorele svirise un smoc de raze pe căpătăul lor. Ei se sculară veseli, întăriți, și porniră de-acasă plini de speranță și de curagiu.

Era o zi frumoasă, care le dădea viétă. Albastrul cerului, căldura sorelui, deșteptau într'insii amintirea dulce a fărmeător-rei lor țeri. Căți-va copii se jucau într'o curte.

Giustino, voios și plin de încredere, își aședă flașeta în portă și cântă. O servitóre îi aduse trei gologani. Erau feriți. Măncară pe fugă brânză de unu ban și pâne de doi, și ochii lor se sorbiau, umeđi și scilpitori de bucuriă.

La colțul stradei, într'un mic maidan, se întâliră cu vr'o patru copii de sémă lor, cari se jucau. Ei au înțeles îndată, că erau buni prietini, deși se vedeau atunci pentru întâia óra. Cu ce să începă?... învoiala se făcu iute.

Baba órba! Baba órba! strigă voioși cu toți, sărind, bătendu din palme și svér-

lindă căciulele 'n sus. Unu copil își desnodă unu testemelu dela gatu. Giustino își aședă musica de-o parte și se lăsă să-lu lege peste ochi. Mica Rosalba privia nebună de bucuriă. Ei uitaseră fômea, frigul și suferințele de ieri. În césul acela nu mai erau străini, orfanî, sêraci și'n isbeliștea nenorocirilor.

Și cum treceam pe-acolo, gândindu-mé la necazurile mele, mé simții deo dată cuprinsu pe la spate de două mână mititele și slabe, ș'unu glas nebunatic strigă: „te-am prins!“ Dér simții îndată, că sunt ceva mai mare, decât ceea-ce voia elu să prindă, și cum își ducea mâ-nile la legătură, ca să 'și-o ridice de pe ochi, copii năvaliră spre elu rîđendu și țipându: „Nu te desface!... Nu te desface!...“

Și eu am statu privindu'i, până ce 'și-au isprăvită jocul. Apoi am plecatu încet, cu Giustino și cu Rosalba, — și cum mergeam așa cu densii, Giustino imi înșira pászurile lor, c'o adorabilă naivitate și într'o românescă fărmeător de stricăță.

Bursa de mărfuri din Budapesta.
din 27 Martie n. 1895.

Semințe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până
Grâu Bănățenesc	80	7.05	7.10
Grâu dela Tisa	80	7.10	7.15
Grâu de Pesta	80	7.05	7.10
Grâu de Alba-regala	80	7.05	7.10
Grâu de Bácska	80	7.15	7.20
Grâu ung. de nord	80	—	—

Semințe vechi ori nouă	soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcară	nutreț	70—72	5.95	6.05
Orz	de vinars	60—62	6.25	6.55
Orz	de bere	62.64	6.60	6.90
Orz	de bere	64.66	7.20	8.20
Ovăz	bănăț.	39.41	6.65	6.85
Cucuruz	alt soi	75	—	—
Cucuruz	"	73	—	—
Cucuruz	"	—	—	—
Hirșcă	"	—	—	—

Producte div.	Soiul	Cursul	
		dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungur. francesă	38.—	46.—
—	—	—	—
—	roșiă rafinată dublu	56.—	64.—
Olen de rap.	dela Pesta	48.50	49.—
Oleu de in	dela țera	—	—
Uns. de porc	svântată	41.—	41.50
—	afumată	47.—	48.—
Slănină	—	—	—
Său	—	—	—
Prune	din Bosnia în buți	9.75	10.—
—	din Serbia în saci	9.75	10.—
Lictar	slavon nou	17.—	18.—
—	bănățenesc	—	—
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	unguresci	—	—
—	sărbesci	—	—
Miere	brută	—	—
—	galbină strecurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirit	brută	—	—
—	Drojănțe de spirt	—	—

Proprietar: **Dr. Aurel Muresianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

ORI ȘI CE TUSE,

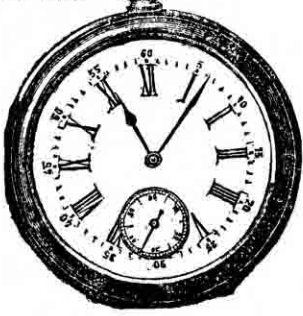
cum și toate bolenile, catare de ale canalului de respirație, gâteli, plămâni, greutate de respirație, Astma, flegmă, tuse măgărească, răgușelă, gâdilitură la gât, începutul de tuberculoză, se pot depărta mai bine și mai ușor cu întrebuintarea renumitului și după prescripția medicală preparat și recomandat **Ceaiu Sfânt. George** pachet 50 cr. și praful care aparține ceaiului prafu Sf. George, cutia 50 cr. împreună cu prescrierea întrebuintării. **Succesul se simte după câte-va zile.** Mai puțin de 2 pachete nu se trimet. La trimitere cu posta 20 cr. mai mult pentru pachetare și expeditie.
Toate comanda sunt a se adresa direct la **St. Georges-Apotheke.** Viena, V/2 Wimmergasse 33.
Se se trimite preț înainte cu mandat postal.
Depou la „Kreuz-Apotheke“ WIEN, VII. Mariahilferstrasse 72.

Nu se mai oferă

in viață nici-odată ocazia
ca numai **fl. 4.25 cr.** să se
pentru **fl. 4.25 cr.** să se
cumpere

o colecție splendidă de

10 bucăți **10** bucăți
fl. 4.25 **fl. 4.25**

1 ciornic de busunar Prima Anker-Remontoir umblă precis, și cu garanție de 3 ani.
1 lanț imitație d'aur pancer, cu inel de siguranță și carabină.
2 inele imitație d'aur cel mai nou fason, și cu similibriant imit. Turchis și rubine.
2 nasturi de manjete, aur duble, giloate, cu mecanism patentat.
1 ac cu broș pentru dame foarte frumoasă, fason de Paris.
3 nasturi pentru Chemisette imitație d'aur.
Toate aceste 10 obiecte practice costă la olaltă numai **fl. 4.25 cr.** Pe de-asupra o surprindere extra gratis pentru suvenir la firma mea.
Comandați iute, până se mai află obiecte, că astfel de ocazie nu se mai ivește.
Trimiteri se efectuează ori și la cine cu rambursă. Cui nu-i convine obiectele primesce banii îndărăt, așa că pentru cumpărătorii este eschisă ori și ce Risico.
Se poate cumpăra dela unica firmă de ciornice
Alfred Fischer,
660,2—6 Wien I. Adlegasse 12.

Atelier nou de pălării și căciuli

Brașov, strada Orfanilor Nr. 3.

Am onore a aduce la cunoștința onorat. publică, că cu începutul **lunii Martie am deschis**

un atelier nou de pălării și căciuli
pentru bărbați și copii.

Noul meu deposit este bogat asortat cu tot felul de pălării din cele mai moderne, mai solide și mai cu gust, așa că atât în privința calității mărfii, cât și a prețurilor moderate; depositul meu concurează cu ori care altă deposit de pălării dela noi.

Disponibil tot-odată și de un deposit bine asortat de **felurite cilindre** foarte fine și moderne, apoi pălării de cel mai nou fason francez, german și vienez.

Cilindrele cumpărate dela mine se calcă cu ferul gratuit. Primesc tot-odată ori-ce reparaturi, ce cad în specialitatea pălăriiilor, executându-le prompt bine și ieftin.

Cu deosebire recomand binevoitorii atențiunii a on. d-nii preoți asortimentul meu bogat de **pălării preoțesci** atât pârșe, cât și linse, precum și **căciuli preoțesci**, pârșe, foarte bune și frumoase.

Pentru sezonul de vară voi avea și un **deposit de pălării de paie**, asupra căruia de pe acum imi permit a Vă atrage atențiunea.

Rugându-mă de sprijinul D-Voastră mult prețuit, sunt
cu distincție stimă

Vasile Meșotă,

fost conducător timp de 10 ani în magazinul de pălării al d-lui G. Ollinger.

Essenz stomacală compos. Marca de contravenție J. in stea.
Picături de stomac Sf. Jacob.

Un medicament foarte bun și probat ca sigur contra bolilor de stomac, cu deosebire contra indigestiunii, lipsei de apetit, duriiții, sgârșiturilor, colicilor, arsurii, constipației etc. Sticle cu **60 cr.** și **1 fl. 20 cr.** Prospectul gratis.

Ca mijloc de primul rang s'a dovedit de mai multă ani la bolnavii de nervi Elixirul de nervi a lui Dr. Lieber marca înreg. și ancora. Se se ceară prospectul. Se prepară după prescripție medicală oficios legalisată în farmacia **M. Fanta, Praga.**

BETIA se vindecă și în casurile cele mai rele cu **Esența Sougede.** Cura se poate face cu séu fără scirea bețivului. Esența este fără color, miros și gust. Succesul sigur și garantat 1 flacon **1 fl. 50 cr.**

Depou principală **Farmacia Salvator Presburg.**

In farmaciile din Brașov **Ed. Kugler, Karl Schuster, Victor Roth, Sibiu Wilh. Moricher, C. I. Molnar; Cluj Székely Miklos** și mai în toate farmaciile.

De multe ori premiat.

Avem onore a recomanda on. publică pentru

Sesonul de primăvară și vară

fabricatele noastre din lână curată, recunoscute ca solide, și anume:

Stofe de rocuri și pantalon, confecționate în Cheviot și Kammgarn, Stofe Cheviot din lână veritabilă, Cheviot din Scoția.

Stofe de pardesiuri:

Stofe de uniforme în Tricot și Kammgarn. Diferite **postavuri și stofe dirștite**, de calitate bună și foarte trainice, pentru săteni și economi.

Pleduri pentru bărbați, asortiment bogat. **Plapome** de vară (așa numite Minister) moi, flexibile și trainice, din lână englezescă.

Covore și păse de podini, mare asortiment.

De ore-ce am mărit și completat cu cele mai bune și noue mașini fabrică noastră, întrebuintându numai lână curată, putem lfera mărfuri bune și solide, și corespunde pretensiunilor în privința modei și gustului.

☞ Căete cu mostre stau la dispoziție. ☞

Ne rugăm de cercetare număröse.

Wilhelm Scherg & Cie.

De multe ori premiat.

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) în contra **Nepuținței.** Vindecarea anemicilor, a Sleiților, etc.

INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI

Administrația **ELIXIRULUI GODINEAU** la PARIS, 7, r. Saint-Lazare. BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește ELIXIRUL GODINEAU și la BUCUREȘTI, la **Ilie ZAMFIRESCU**, droghist; la JAȘI, la D.D. Frați **KONYA**, farmaciști.

la Galați: **STALSKI**, farmacist; la Ploiești: la D-nii J. & T. **CHRISTESCU**, droghist; la Roman: la D-nul D. J. **WERNER**, farmacist; la Tulcea, farmacia la „MINERVA.“

„Incuragiați pe adevărați industriași!“

Anunț.

Am onore a aduce la cunoștința on. publică, că **mi'am deschis**

o croitorie bărbătească

în Brașov, strada Porți Nr. 6, etagiul I. unde se confecționează ori-ce fel de haine după sistemurile cele mai noue.

După o praxă mai îndelungată în străinătate și în școala de croială din Budapesta, mă pun în poziție a corespunde cerințelor onor. publică, atât pria croitul meu după moda cea mai nouă, cât și printr'o lucrare conștientă, fină și promptă, pe lângă prețuri moderate.

Rog pe on. publ. a mă incuragia cu cercetare cât mai număröse, asigurându, că il voi mulțumi în totă privința

cu totă stima:

GEORGE BUCĂ,

croitor bărbătesc, în Brașov strada Porți Nr. 6. etagiul I.

2—3

Prețuri moderate.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrise, administrațiunii. în cazul publicării unui anunț mai mult

de odată se face scădement, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „Gazeta Transilvaniei.“

Pentru Sesonul de Primăvară

are onórea
prin acósta

Magazia

D. LESSNER

VIENA,
VI., Mariahilferstrasse 83,
Souterain, Parterre
Mezzanin și etagiu I.

a aduce la cunoștință, că cu l-a Martie vine la vîndare cele mai noue și exquisit de frumoase **stofe moderne**, assortimentu senzaționalu prețuri ieftine și reduse, și'mi permitu a invita P. T. publicu a visita magazia, unde suntu espuse spre vedere **muțime de nouitățu**.

Stofe curatú de lánă:

Mousseline de lánă Dessins splendid . . . per Metru fl.	—58
Kammgarn Nouveauté, latú duplu . . . " "	—88
Kammgarn rayé Nouveauté latú duplu . . . " "	—88
Crépe Nouveauté raye . . . " "	—70
Nouveauté rayé . . . " "	1.—
Nouveauté lignette . . . " "	1.50
Pepita moderne, 120 cm. latú . . . " "	—88
Kammgarn rayé exclusive 120 . . . " "	1.45
Cheviotine 120 . . . " "	1.65
Kammgarn carré specialité 120 . . . " "	1.85
Kammgarn rayé anglais 120 . . . " "	1.75
Haute Nouveauté rayé 120 . . . " "	1.90

Stofe curatú de lánă:

Haute Nouveauté carré, . . . 120 cm. latú per metru fl.	2.15
Rayé pointu in mătase . . . 120 " " " "	2.15
Haute Nouveauté franțuzescu . . . 120 " " " "	2.25
Haute Nouveauté Parisienne . . . 120 " " " "	2.55
Haute Nouveauté in mătase . . . 120 " " " "	2.80

Stofe de spălatú:

Piqué uni in tóte colorile, nu-și lasă fața, per metru . . . 52 cr.	
Mousseline indian Dessins splendid, nu-și lasă fața, per metru 52, 55, 58, 60, 65 cr.	
Piqué Nouveauté dessiné, noué de totú, pentru rochi și bluse nu-și lasă fața, per metru 35 cr.	
Piqué Haute Nouveauté, curat pentru spălatú per. m. 58, 85, 90 cr.	
Atlas-Satin cele mai noue, des. pentru spălatú p. mtr. 36, 40, 58 cr.	
Levantine, dessins moderne, pentru spál. p. mtr. 26, 30, 32, 40, 45 cr.	
Zephir Nouveauté, pentru spălatú per mtr. 35, 40, 45, 50, 55, 75 cr.	

Stofe de mătase:

Brocate de mătasă, frumșete splendidă și exquisită per metru fl.	3.60, 4.—
Taffetas chiné, Dessins splendide . . . per metru "	2.50, 2.80
Taffetas rayé broché (Haute Nouveauté) " " "	3.—
Pepita stofe curatú de mătasă . . . " "	1.20
Stofe curatú de mătasă, cu vârgi splendide " "	1.20
Sicilienne uni, in tóte colorile . . . per " "	1.20
Sicilienne façonné, in tóte colorile . . . " "	1.35
Pongis chinois Dessins splendide . . . " "	1.10
Foulard de mătasă Dessins frumosu " "	—45
Bengaline rayé colorile cele mai moderne " "	—98
Mătasă crudă cu Dessin " "	1.25, 1.40

Asortimentu horend in cele mai noue stofe de lánă, duplu latú a 30, 34, 40, 52 cr. etc.

Mostre și jurnale mari ilustrate se trimitú in provincie cu plăcere gratis și franco.

Doritorii de a cumpăra veritabilu

rachiu de droșdii

din vinu de România (productú destilatú curatú) 1 Litru 80 cr. Binevoescă a se adresa la subscrișă firmă.

Totú acolo se capetă: **Slivovitz veritabilu de Sirmia și rachiu curatú de tescovina din struguri.**

Calitatea curatá a produsului se garantéză.

Vîndătoriloru li-se acordá rabatu corespunđetor.

Cu tótá stima:

Michaelu Roth,

Depoulu fabricii de likör
Brașovú, Tîrgulu Cailorú Nr. 2.

654,3—3.

Diploma de
recunoștință
Sibiu 1881.

Insciințare.

Medalie de
argint dela
Bucureșci
1894.

Subscrișulú croitoru aducú la cunoștința On. publicu românú, că fiindu stabilitu de presentu aici, sunt la dispoșiunea On. publicu la ori ce felu de comande, ce cadu in bransa mea.

Primescú ori-ce haine civile pentru bărbați, precum și uniforme pentru militari și studenți, haine pentru preoți și călugări, tot telulú de îmbrăcăminte pentru serviciul bisericeii, efeptuindu-le cu prețuri moderate și după cea mai nouă modă. La cas de trebuință pot servi cu muștre fine și frumoșe, dela cele mai renumite fabrici, cu prețuri reduse.

Fiindú decoratú, pentru desteritatea, ce am căștigat'o in decursulú timpului, in meseria mea, dela **Expoșiunea Româná din Sibiu (1881)** cu medalie de bronzú, ér in timpulú din urmă (1894) cu medalie de argintú dela **Expoșiunea din București**, sperú, că voiu avea, ca măestru românú, sprijinulú și încrederea publicului românú.

Rugăadu-mé pentru o cercetare câtú mai numérosă, rămánú la dispoșiția On. publicu

cu stimă

IOANŪ BIDU, croitoru

Strada Mare, lângá gimnasiulú românú.

Am onóre a aduce la cunoștința puelicá, că cu ziua de astăzi **am deschisú in Brașov la casa mea proprie, Calea gárei Nr. 41**

unú depositú de bere,

sub conducerea Domnilorú

Bognár & Szántó.

Acestú depositú principalú va conține tóte specialitățile de bere, ce produc berária din Schwechat și Steinbruch in butoie și butelii, calitatea cea mui bună și próspetă.

Vîndarea cu prețurile originale.

Numai acelea butelii cu bere, a căror dopuri și vignete vor fi provédute cu marca alăturatá, suntú a se considera ca productulú meu.

Telephon Nr. 124.

Cu tótá stima:

Anton Dreher.

679,1—3

Avisú amatorilorú de bere!

Subscrișulú 'mi permit a aduce la cunoștința onoratului public, că

am unú depositú din berea cea de renume universalú din fabrica lui ANTON DREHER,

care o recomandá și o trimite in casa fie-cáruia cu prețurile urmátore:

Bere de Steinbruch (Lager) . . . 1 sticlá	17 cr.	Fără de sticlá.
" " Mărtișorú . . . " "	18 "	
" " " duplá . . . " "	19 "	
" " Coróná . . . " "	19 "	
" " Boch négrá . . . " "	20 "	
" " Schwechat de Mărtișorú . . . " "	20 "	

O sticlá se socotese cu 10 cr. și totú in prețulu acesta se ia și inderetú.

Cu tótá stima:

IOSIF VITÉZ.

locanda de dejun, delicatese și bacanie
Brașov, Têrgul Inului 24.

171,1—3